

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Gjøgen galed i Danmarks Lund

Citation: Aakjær, Jeppe: "Gjøgen galed i Danmarks Lund", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid79558/facsimile.pdf> (tilgået 13. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

STUDENTERSAMFUNDETS RUSKANTATE

EFTERAARS-VISE.

GJØGEN galed i Danmarks Lund,
og Fjordene blaaned saa vide,
Havren ringled i Middagsblund —
da vaagned *Gud Storm* under Lide;
sprang han over de rædde Straa:
„Den Sommer mig varer saa længe;
op at trille, I Bølger smaa,
og rap jer, I blæsende Dreng!“

Tog da Himlen sin Stormhat paa,
og Norden begyndte at blæse;
Havets Pande blev mørkegraa,
og Næsset fik Skum om sin Næse.
Aldrig saa jeg saa vild en Dars,
de rødeste Roser de blegned;
Gjøgen selv gik fra Sind og Sans,
og Herreste Je, hvor det regned!

Bonden vrider sin vaade Hat;
han vender sit Hors under Bakke:
„Var dog Rugen paa Stærget sat,
og havde man Havren i Stakke!“
— Ind ad Laage og ud ad Pørt
jog Blæsten med Tuden og Plasken.
Saa blev Skovenes Ligvers gjort,
og saa gik en Sommer i Vasken.

RECITATIV:

Naar Stormen med de røde Teglsten spøger
omkring en gammel frønned Skolegaard,
hvor en ærværdig Lind i Krogen staar
— en munter Flok mod Hovedstaden søger.

De strømmer ind fra alle Landets Egne
med Laser af Horats endnu i Jakken,
med Somrens sidste Rose frækt i Frakken, —
en Fryd for Damer og en Gru for Degne.